

T-UN-458

FIRST CATECHISM.
OF
TAMIL GRAMMAR.

BY THE REV. G. U. POPE.

இலக்கண வினாவிடம்

முதற்புத்தகம்.

இது

தஞ்சையிலுள்ள

ஜி. யூ. போப்பையரால்

செய்யப்பட்டது.

MADRAS :

PRINTED FOR THE GOVERNMENT AT THE
PUBLIC INSTRUCTION PRESS.

1857.

POPE'S FIRST CATECHISM.

இலக்கண நூற் சுருக்க வினாவிடை.

முதலாவது
எழுத்ததிகாரம்.

க. எழுத்தியல்.

க.—தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துகள் எத்தனை வகைப்படும்?

உயிரொழுத்து, மெய்யொழுத்து, ஆய்தவெழுத்து, உயிர்மெய்யொழுத்து என்று நான்கு வகைப்படும்.

உ.—உயிரொழுத்து எவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, ஔ இப்பன்னிரண்டும் உயிரொழுத்தாம்.

ஈ.—இவைகளிற் குற்றெழுத்து எவை?

முத்தை ஊர்ந்துவரும் உகரங்
றியலுகரம் என்னப்படும்.

(உ-ம்.) நாகு, இஃது, வரகு, எழுத்து, குரங்கு,
சால்பு.

கசு.—குற்றியலிகரம் என்பது யாது?

வருமொழி முதலில் யகரம் வரின், நி
லைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகரங் கெ
ட, அவ்விடத்து இகரந் தோன்றும்:
அந்த இகரம் குற்றியலிகரம் எனப்
படும்.

(உ-ம்.) செய்வது+யாது=செய்வதியாது.

உ. எழுத்துப்புணரியல்.

கரு.—புணர்ச்சியாவது யாது?

நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுத
லும் ஒன்றுபடப் புணர்வதாம்.

கசு.—அப்புணர்ச்சி எத்தனை வகைப்படும்?

இயல்புப்புணர்ச்சி, விகாரப்புணர்ச்
சி என இருவகைப்படும்.

கஎ.—இயல்புப்புணர்ச்சியாவது யாது?

நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகா

ரமின்றிப் புணர்வது இயல்புப்புணர்ச்சியாம்.

(உ-ம்.) பொள்+மணி = பொன்மணி ; நிலம் + வலிது = நிலம்வலிது.

கஅ.—விகாரப்புணர்ச்சியாவது யாது?

யாதானும் ஒரொழுத்துத் தோன்றவும், ஒரொழுத்து மற்றொன்றாகத் திரியவும், உள்ள எழுத்துக்கெடவும் மொழிகள் புணர்வது விகாரப்புணர்ச்சியாம்.

கக.—அவ்விகாரம் எத்தனை வகையாம்?

மேற்சொல்லியபடியே தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூன்று வகையாம்.

(உ-ம்.) வாழைப்பழம் ; பொற்குடம் ; மரவேர்.

உ௦.—உயிரொழுத்துக்குப்பின் உயிர் வந்தால், எவ்விதமாய் விகாரப்படும்?

இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர் வந்தால், இடையிலே யகரமெய் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மணி+அழகு = மணியழகு.

நீ+அணை = நீயணை.

மலை+அருவி = மலையருவி.

ஏகாரத்திற்குப்பின் உயிர் வந்தால்
சிலவிடத்தில் வகரமுஞ் சிலவிடத்தில்
யகரமுந் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சே+ஏறி =சேவேறி.

நீயே+அவன்=நீயேயவன்.

மற்ற உயிருக்குப்பின் உயிர் வந்தால்,
வகரந் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மக+அரிது =மகவரிது.

ஆ+உரிஞ்சி =ஆவுரிஞ்சி.

திரு+உளம் =திருவுளம்.

பூ+அழகிது =பூவழகிது.

நொ+அழகா =நொவ்வழகா.

கோ+இல் =கோவில்.

கௌ+அழகிது =கௌவழகிது.

உக.—உயிரொழுத்துக்குப்பின் க, ச, த, ப வரின்
எவ்விதமாம்?

உயிரொழுத்துக்குப்பின் வரும் க, ச,
த, ப பலவிடத்தில் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) மற்ற+காரியம் =மற்றக்காரியம்.

இந்த+சத்தம் =இந்தச்சத்தம்.

இனி+செய்வேன்=இனிச்செய்வேன்.

அவனுக்கு+கொடுத்தான்=அவனுக்குக் கொ
டுத்தான்.

உஉ.—ய, ர, ழ என்னும் மெய்யொழுத்துக்கு
பின் க, ச, த, ப வரின் எவ்வாறும்?

ய, ர, ழ என்னும் எழுத்துக்குப்பின்
க, ச, த, ப வரின், அவை பெரும்பா
லும் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) போய்+சொன்னுன் = போய்ச்சொன்னுன்.

கார்+பருவம் = கார்ப்பருவம்.

வீழ்+தூண் = வீழ்த்தூண்.

உக.—தனிக்குறிலைச் சார்ந்த மெய்யெழுத்துக்கு
ப்பின் உயிர் வந்தால் எவ்வாறும்?

அந்த மெய்யெழுத்து இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) மண்+அழகு = மண்ணழகு.

உச.—மெல்லெழுத்து எப்போது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சேர்ந்த யகரத்திற்
குப்பின்னுந், தனி ஐகாரத்திற்குப்பி
ன்னும் மெல்லெழுத்து இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) கை+மாற்று = கைம்மாற்று.

செய்+நன்றி = செய்நன்றி.

உரு.—மொழியீற்று மகரம் எப்பொழுது திரியும்?

மொழியீற்று மகரங் ககரம் வரின்
வகரமாம்.

(உ-ம்.) மனம்+எளித்தது = மனங்களித்தது.

சகரம்வரின் ஞகரமாம்.

(உ-ம்.) மரம்+சாய்ந்தது = மரஞ்சாய்ந்தது.

தகரம்வரின் நகரமாம்.

(உ-ம்.) மனம்+தளர்ந்தது=மனந்தளர்ந்தது.

நகரம்வரின் நகரமாம்.

(உ-ம்.) செம்+நெல்=செந்நெல்.

சிலவிடத்துக் கெடுவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) மனம்+நலம்=மனநலம்.

உகூ.—மொழியீற்று னகரம் எப்பொழுது திரியும்?

மொழியீற்று னகரங் ககர, சகர, பகரங்கள் வரின், டகரமாகும்.

(உ-ம்.) மண்+குடம்=மட்குடம்.

மண்+சாடி=மட்சாடி.

மண்+பாளை=மட்பாளை.

உஎ.—மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று னகரமும், லகரமுந் ககர, சகர, பகரங்கள் வரின், நகரமாய்த்திரியும்.

(உ-ம்.) பொன்+குடம்=பொற்குடம்.

பொன்+சாடி=பொற்சாடி.

பொன்+பாளை=பொற்பாளை.

கல்+கூடம்=கற்கூடம்.

விரல்+சிறிது=விரற்சிறிது.

விரல்+புறம்=விரற்புறம்.

உஅ.—மொழியீற்று ளகரங் ககர, சகர, பகரங்
கள் வரின் எவ்வாரும்?

மொழியீற்று ளகரங் ககர, சகர,
பகரங்கள் வரின் டகரமாம்.

(உ-ம்.) முள்+கூர்மை = முட்கூர்மை.
கள்+சொரிந்தான் = கட்சொரிந்தான்.
முள்+புறம் = முட்புறம்.

உக.—மொழியீற்று ளகரம் மகரம் வரின் எவ்வா
றும்?

மொழியீற்று ளகரம் மகரம் வரின்
னகரமாம்.

(உ-ம்.) கல்+மலை = கன்மலை.

ங0.—மொழியீற்று ளகரம் மகரம் வரின் எவ்
வாரும்?

மொழியீற்று ளகரம் மகரம் வரின்
ணகரமாம்.

(உ-ம்.) முள்+முடி = முண்முடி.

ஙக.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும்பின் வருந்
தகரம் எவ்வாரும்?

ணகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் பி
ன்வருந் தகரம், முறையே டகரமாக
வும், றகரமாகவுந் திரியும்.

(உ-ம்.) கண்+திறந்தது = கண்டிறந்தது.

பின்+தொடர்ந்தது = பின்னொடர்ந்தது.

11. உ.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் பின்வரும் நகரம் எவ்வாறும்?

12. ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் பின்வரும், நகரம் முறையே ணகரமாகவும் னகரமாகவுந், திரியும்.

(உ-ம்.) கண்+நெடிது=கண்ணெடிது.
பின்+நெடிது=பின்னெடிது.

13. லகரமுந் தகரமும் புணரும்பொழுது எவ்வாறும்?

லகரமுந் தகரமும் புணரும்பொழுது இரண்டும் நகரமாம்.

(உ-ம்.) கடல்+திரை =கடற்றிரை.
வில்+தழும்பு=விற்தழும்பு.

ஒரு நகரங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) பால்+தீது=பாறீது.

14. லகரமும் நகரமும் புணரும்பொழுது எவ்வாறும்?

லகரமும் நகரமும் புணரும்பொழுது இரண்டும் னகரமாம்.

(உ-ம்.) கல்+நன்று=கன்னன்று.
நல்+நெறி =நன்னெறி.

ஒரு னகரங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) விரல்+நீண்டது=விரனீண்டது.

௩௫.—ளகரத்திற்குப்பின் தகரம் வரின் எவ்வாறும்?

ளகரத்திற்குப்பின் தகரம் வரின், அவை இரண்டும் டகரமாகும்.

(உ-ம்.) முள்+தீது=முட்டிது.

ஒரு டகரங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) நாள்+தோறும்=நாடோறும்.

௩௬.—ளகரமும் நகரமும் புணரும்பொழுது எவ்வாறும்?

ளகரமும் நகரமும் புணரும்பொழுது இரண்டும் ணகரமாம்.

(உ-ம்.) முள்+துளி = முண்ணுளி,
கள்+நாற்றம்=கண்ணாற்றம்.

ஒரு ணகரங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) அருள்+நலம்=அருணலம்.

௩௭.—தனிக்குறில் அணையாத ணகரத்திற்குப்பின்னும் ணகரத்திற்குப்பின்னும் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாறும்?

ணகரத்திற்குப்பின்னும் ணகரத்திற்குப்பின்னும் மொழிமுதல் நகரங் கெடும்.

(உ-ம்.) கவண்+நெடிது=கவனெடிது.

கலன்+நெடிது=கலனெடிது.

ந.அ.—மொழியீற்றுக் குற்றியலுகரம் உயிரொழுத்துக்குமுன் எவ்வாறும்?

மொழியீற்றுக் குற்றியலுகரம் உயிரொழுத்துக்குமுன் கெடும்.

(உ-ம்.) காடு+அலர்ந்தது=காடலர்ந்தது.

ந.க.—வேறே விகாரமுமுண்டோ?

பல விகாரங்களும் உண்டு.

(உ-ம்.) பனை+காய் =பனங்காய்.

அரசு+கோடு=அரசங்கோடு,

எனவருவனவாம்.

இரண்டாவது.

சொல்லதிகாரம்.

ச.0.—தமிழ்ச்சொற்கள் எத்தனை வகையாம்?

பெயர், வினை, இடை, உரி என்று நான்கு வகையாம்.

ச.க.—பெயர்ச்சொல்லாவது என்ன?

பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல்லாம்.

(உ-ம்.) தேவன், நரகம், மரம், வீடு, நன்மை.

ச.உ.—வினைச்சொல்லாவது என்ன?

பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல்லாம்.

(உ-ம்.) நட, இரு, வாசிக்கிறேன்.

சுந.—இடைச்சொல்லாவது என்ன?

தனித்து வழங்குதலின்றிப் பெயர்-
வினைகளை அடுத்து வருவது இடைச்
சொல்லாம்.

(உ-ம்.) அதுவே என்பதில், ஏ என்பதும்; அவனு
மீவனும் என்பதில், உம் என்பதும் இடைச் சொற்
களாம்.

சச.—உரிச்சொல்லாவது என்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையும்
யுந் தழுவி, அவைகளுக்கூரிய குணத்
தைக்காட்டுவது உரிச்சொல்லாம்.

(உ-ம்.) பெரிய அரசன்.

இதில், பெரிய என்பது அரசனென்னும் பெய
ரைத் தழுவிய உரிச்சொல்லாம்.

மிகவும் உழைத்தான்.

இதில் மிகவும் என்பது உழைத்தான் என்னும்
வினையைத் தழுவிய உரிச்சொல்லாம்.

க. பெயரியல்.

சுந.—பெயர்ச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

பெயர்ச்சொல்லில் திணை, பால், இ
டம், வேற்றுமை என நான்கு பொ
ருளை அறியவேண்டும்.

சுசு.—திணையாவது என்ன?

திணையென்பதற்குக் குலம் என்று
அருத்தமாம்.

அது உயர்திணை என்றும், அஃறி
ணை என்றும் இருவகையாம்.

மக்கள், தேவர், நரகர் உயர்திணை
யாம்.

மற்றப்பொருள்கள் எல்லாம் அஃ
றிணையாம்.

சுஎ.—பாலென்பது எத்தனை வகையாம்.

ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்,
ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என ஐந்
து வகையாம்.

(உ-ம்.) உயர்திணை. { ஆண்பால் : மனிதன்.
பெண்பால் : மனைவி.
பலர்பால் : மனிதர்கள்.

அஃறிணை. { ஒன்றன்பால் : மரம்.
பலவின்பால் : வீடுகள்.

ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் ஆகிய இம்மூன்றும் ஒருமை என்னப்படும்.

பலர்பால், பலவின்பால் ஆகிய இவ்விரண்டும் பன்மை என்னப்படும்.

சஅ.—இடமாவது என்ன?

இடமென்பது தானம். அது தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூவகையாம்.

(உ-ம்.)(க.) தன்மை. { ஒருமை: நான், அடியேன்.
பன்மை: நாம், நாங்கள்.

(உ.)முன்னிலை. { ஒருமை: நீ.
பன்மை: நீங்கள்.

(ந.)படர்க்கை. { ஒருமை: அவன், அவள், வீடு.
பன்மை: அவர்கள், மரங்கள், நிலங்கள்.

சக.—வேற்றுமையாவது என்ன?

பெயரின் பொருளை வேறுபடுத்துவதேயாம். அது எட்டுவகைப்படும்.

ரு0.—முதல் வேற்றுமை எது?

பெயரின் இயல்பே முதல் வேற்றுமையாம்.

அது எழுவாய் எனவும்படும்.

௫௧.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு
ஐயாம்.

(உ-ம்.) மனிதனை, தந்தையை, மரத்தை, வீட்டை.

௫௨.—மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள்
ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு, உடன் என்ப
வையாம்.

(உ-ம்.) மரத்தால்; மனிதனான்; அரசொடு; தோ
டரோடு; அவருடன்.

௫௩.—நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு
கு என்பதேயாம்.

(உ-ம்.) தந்தைக்கு, வீட்டுக்கு.

௫௪.—ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபு இல்,
இன், நின்று, இருந்து என்பவை
யாம்.

(உ-ம்.) தந்தையில்; வீட்டின்; மரத்தினின்று; பட்
டணத்திலிருந்து

௩௩.—ஆறும் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

ஆறும் வெற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய என்பவையாம்.

(உ-ம்.) தந்தையதுகை; தனதுதலை; தனகைகள்; தந்தையுடைய கட்டளை.

௩௪.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல், இடத்தில், கண் முதலியவையாம்.

(உ-ம்.) அவனில்; தந்தையினிடத்தில்; மரத்தின் கண்.

௩௫.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் ஏ, ஆ முதலியவாம்.

அது விளிவேற்றுமை என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(உ-ம்.) மனிதனே; அண்ணா.

௩௬.—இவ்வேற்றுமைகள் இன் சாரியை பெறுவோ?

முதல் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையுந்தவிர, மற்ற வேற்றுமைகள் இன் சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) தந்தையினை; கையினால்; சோற்றிற்கு; பசுவினது; வீட்டின்கண்.

௫௧.—மகரவீற்றுச் சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது, அம் என்பது கெட, அத்துச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) மரம், மரத்தை; மரத்தால்.

௫௨.—எல்லாம் என்பது என்ன சாரியை பெறும்?

எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உருபின்மேல் உம்மும் பெறும்.

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும்.

௫௩.—நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களிலே உகரம் ஏறிநின்ற டகர, தகரமெய்கள் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் எவ்வாரும்?

அவை பெரும்பாலும் இரட்டும்.

(உ-ம்.) ஆடு; ஆட்டை; ஆட்டுக்கால்.

சோறு; சோற்றை; சோற்றுச்சுவை.

உதடு; உதட்டை; உதட்டுநோய்.

கயிறு; கயிற்றை; கயிற்றுப்பின்னல்.

சிறுபான்மை ககர, தகரமெய்களும் இரட்டும்.

(உ-ம்.) வெருகு ; வெருக்குக்கண்.
எருது ; எருத்துத்தோல்.

சூஉ.—உயர்திணைப் பன்மைப்பாலின் விசுதிகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் விசுதிகள் ஆர், ஆர், கள், மார் என்பவையாம்.

(உ-ம்.) குழையர், குழையார், மனுக்கள், குருமார்; குழையரை, குழையாரால், மனுக்களுக்கு, குருமாருக்கு.

சூங.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணையைச் சொல்லு.

ஒருமை.	பன்மை.
க. தந்தை.	தந்தைகள்.
உ. தந்தையை.	தந்தைகளை.
ங. தந்தையால்-யான்-யோ உ-யுடன்.	தந்தைகளால்.
ச. தந்தைக்கு.	தந்தைகளுக்கு.
ரு. தந்தையில்-யின், யிலிருந் து-யினின்று.	தந்தைகளில்.
சு. தந்தையினது, யினுடைய.	தந்தைகளினது.
எ. தந்தையினிடத்தில்-யின் கண்.	தந்தைகளிடத்தில்.
அ. தந்தையே.	தந்தைகளே.

சூச.—அது, இது, எது, யாது என்னும் அஃறிணை யொருமைப்பெயர்களும், அவை, இவை, எவை, யாவை என்னும் பன்மைப்பெயர்களும் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படுமீ?

ஒருமைப்பெயர்கள் அன் சாரியையும், இன் சாரியையும், பன்மைப்பெயர்கள் அற்றுச்சாரியையும் பெறும்.

	ஒருமை.	பன்மை.
(உ-ம்.)	க. அது.	அவை, அவைகள்.
	உ. அதனை.	அவற்றை, அவைகளை.
	ஈ. அதினால்.	அவற்றால், அவைகளால்.

கரு.—நானென்னுந் தன்மை ஒருமைப்பெயரும் நாம் நாங்கள் என்னுந் தன்மைப் பன்மைப் பெயர்களும் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

இரண்டாவது முதலான வேற்றுமையுருபுகளை ஏற்கும்போது நான், யான் என்பவை என் எனவும், நாம் என் பது நம் எனவும், எம் எனவும், நாங்களென்பது எங்களெனவுந் திரியும்.

	ஒருமை.	பன்மை.
(உ-ம்.)	க. நான், யான்.	நாம், நாங்கள்.
	உ. என்னை.	நம்மை, எம்மை, எங்களை.
	ஈ. என்னால்.	நம்மால், எங்களால்.

கசு.—நீ என்னும் முன்னிலை ஒருமைப்பெயரும் நீர், நீங்கள் என்னும் முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்களும், எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும்போது நீ என்பது உன் எனவும், நீர் என்பது உம் எனவும், நீங்கள் என்பது உங்களெனவுந் திரியும்.

ஒருமை.		பன்மை.
(உ-ம்.) க.	நீ.	நீர், நீங்கள்.
உ.	உன்னை.	உம்மை, உங்களை.
ஈ.	உன்னால்.	உம்மால், உங்களால்.

கூள.—தான் என்னும் படர்க்கை ஒருமைப்பெயரும், தாம், தாங்கள், என்னும் படர்க்கைப் பன்மைப் பெயர்களும் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமையுருபுகளை ஏற்கும்போது தான் என்பது தன் எனவுந், தாம் என்பது தம் எனவுந், தாங்கொன்பது தங்கள் எனவுந் திரியும்.

ஒருமை.		பன்மை.
(உ-ம்.) க.	தான்.	தாம், தாங்கள்.
உ.	தன்னை.	தம்மை, தங்களை.
ஈ.	தன்னால்.	தம்மால், தங்களால்.

௨. வினையியல்.

௬௮.—வினைச்சொல்லில் எவைகளை அறியவேண்டும்?

வினைச்சொல்லிற் பகுதி, விசுதி, மூவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈரொச்சம், எதிர்மறை, தொழிற் பெயர், இப்பத்தினையும் அறியவேண்டும்.

௬௯.—இவற்றுட் பகுதியாவது என்ன?

வினைச்சொல்லில் முதனிலையாய் நிற்கும் பகாப்பதங்களே பகுதிகளாம்.

(௨-ம்.) நடந்தான், படித்தான் இவைகளில் நட, படி, என்பவை பகுதியாம்.

௭௦.—விசுதியாவது என்ன?

திணையையும், பாலையும், இடத்தையுங் காண்பித்து, வினைச் சொல்லின் ஈற்றிலே நிற்பதே விசுதி என்பதாம்.

(உ-ம்.)	விசுதி.	பகுதியும் விசுதியும்.
ஒருமை.	ஏன்.	வந்தேன்.
பன்மை.	ஆய்.	வந்தாய்.
	ஓம்.	வந்தோம்.
ஆண்பால்.	ஈர், ஈர்க ள்.	வந்தீர், வந் தீர்கள்.
	ஆண்.	வந்தான்.
பெண்பால்.	ஓன்.	வந்தான்.
	ஆள்.	வந்தாள்.
பலர்பால்.	ஓர், அர்.	வந்தனர்.
	ஓர், அர்.	வந்தனர்.
ஒன்றன்பால்.	ஓ.	வந்தது.
பலவன்பால்.	அ.	வந்தன.

இவ்விசுதிகளோடு வழங்குகிற வினைச்சொல் வினைமுற்றென்னப்படும்.

எக.—காலமாவது எத்தனைவகையாம்?

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மூவகையாம். இவை பகுதி விசுதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும்

இடைநிலைகளாற் பெரும்பாலுங் குறிக்கப்படும்.

எஉ. இறந்தகாலத்தைக்காட்டும் இடைநிலைகள் எவை?

த், ட், ற், இம்மூன்று மெய்யெழுத்துகளும், இன் என்பதும் இறந்தகாலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

பகுதி.	இடைநிலை.	விசுதி.	வினைமுற்று.
(உ-ம்.) படி,	த்,	ஏன்,	படித்தேன்.
காண்,	ட்,	ஏன்,	கண்டேன்.
செல்,	ற்,	ஏன்,	சென்றேன்.
அனுப்பு	இன்,	ஏன்,	அனுப்பினேன்.

எஉ.—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

கிறு, கின்று, ஆநின்று இம்மூன்றும் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

பகுதி.	இடைநிலை.	விசுதி.	வினைமுற்று.
(உ-ம்.) படி,	கிறு,	ஏன்,	படிக்கிறேன்.
போ,	கின்று,	ஆன்,	போகின்றேன்.
நட,	ஆநின்று,	ஓம்,	நடவாநின்றேன்.

எச. எதிர்காலத்தைக்குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

ப், வ், இவ்விரண்டொற்றும் எதிர்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினைமுற்று.
	படி, செய்,	ப், வ்,	ஏன், ஏன்,	படிப்பேன். செய்வேன்.

எரு.—இம்மூன்றுகால இடைநிலைகளும் விகுதிகளோடே வழங்குகிற அட்டவணையைச் சொல்லு.

நிகழ்காலம்.	இறந்தகாலம்.	எதிர்காலம்.
நான் நீ அவன் அவள் அது	படிக்கிறேன். படிக்கிறாய். படிக்கிறான். படிக்கிறாள். படிக்கிறது.	படிப்பேன். படிப்பாய். படிப்பான். படிப்பாள். படிப்பது.
நாம் நீர் நீங்கள் அவர் அவர்கள் அவை	படிக்கிறோம். படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள். படிக்கிறார். படிக்கிறார்கள். படிக்கின்றன.	படிப்போம். படிப்பீர். படிப்பீர்கள். படிப்பார். படிப்பார்கள். படிப்பன.
எழுத்து		
எழுத்து		

(உ-ம்.) விசுவதியை ஈற்றிற்பெற்றுவருஞ் செய்யு
மென்னும் முற்று, எதிர்காலத்தைக் காட்டிக்கொண்
டி அஃதினை ஒருமை பன்மைகளிற் பெரும்பாலும்
வரும்.

(உ-ம்.) அதுபடிக்கும், அவைபடிக்கும்.

எசு.—ஏவலாவது என்ன?

ஏவலாவது கட்டளைப் பொருளுள்
ள முற்றுச்சொல்லேயாம்; அது முன்
னிலையிடத்தைமாத்திரம் பெறும்; வி
னைச்சொல்லின் பகுதியே ஒருமையே
வலாம்; அதனோடு உம் விசுவதியாவ
து, உம்மோடே கள் விசுவதி யாவது
புணர்ந்தாற் பன்மை ஏவலாம்.

(உ-ம்.) படி, படியும், படியுங்கள்.

எசு.—வியங்கோளாவது என்ன?

வியங்கோளானது இருதினை, ஐ
ம்பால், மூவிடங்களுக்கும் உரித்தாய்
மரியாதையாய் ஏவும் ஏவல்வினைமு
ற்றுச்சொல்லேயாம்.

ஒருமை.	நான்	வாழ்க	வாழ்வேனாக.	செய்யக்கட வேன்.
	நீ	வாழ்க	வாழ்வாயாக.	செய்யக்கட வாய்.
	அவன்	வாழ்க	வாழ்வானாக.	செய்யக்கட வன்.
	அவள்	வாழ்க	வாழ்வாளாக.	செய்யக்கட வள்.
	அது	வாழ்க	வாழ்வதாக.	செய்யக்கட வது.
பன்மை.	நாம்	வாழ்க	வாழ்வேமாக.	செய்யக்கட வேம்.
	நீர்	வாழ்க	வாழ்வீராக.	செய்யக்கட வீர்.
	நீங்கள்	வாழ்க	வாழ்வீர்களாக.	செய்யக்கட வீர்கள்.
	அவர்கள்	வாழ்க	வாழ்வார்களாக.	செய்யக்கட வர்கள்.
	அவை	வாழ்க	வாழ்வனவாக.	செய்யக்கட வன.

எஅ.—எச்சம் என்பதென்ன?

எச்சம் என்பது குறைவு; அது வி
னையெச்சமெனவும் பெயரெச்சமென
வும் இருவகையாம்.

எக.—வினையெச்சம் என்பன எவை?

முக்காலத்து வினையெழுத்துகளைக்கொண்டு முடிவன வினையெச்சமாம்; வினையெச்சங்கள் மூன்றாம்.

(உ-ம்.) (க) படித்து, வந்து, சொல்லி, விட்டு, என்பவை இறந்தகால வினையெச்சமாம்.

(உ) படித்தால், வந்தால், சொன்னால், விட்டால், படிக்கின், வரின், சொல்லின், விடின், என்பவை எதிர்கால வினையெச்சமாம்.

(ஈ) படிக்க, வர, சொல்ல, விட, என்பவை முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சமாம்.

அ0.—பெயரெச்சம் என்பன எவை?

பெயர்ச்சொல்லைக்கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சமாம்; பெயரெச்சம் மூவகையாம்.

(உ-ம்.) படித்த என்றற்போல்வன இறந்தகாலப் பெயரெச்சமாம்.

படிக்கிற என்றற்போல்வன நிகழ்காலப் பெயரெச்சமாம்,

படிக்கும் என்றற்போல்வன எதிர்காலப் பெயரெச்சமாம்.

அக.—எதிர்மறையாவது என்ன?

தொழிலை மறுக்கிற வினைச்சொல்
லே எதிர்மறை என்னப்படும்.

இடைநிலையின்றிப் பகுதியும் வி
குதியும் புணர்ந்து வருவது முக்கால
த்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை
வினைமுற்றும்.

(உ-ம்.)	ஒருமை.	பன்மை.	
நான்	படியேன்.	நாம்	படியோம்.
நீ	படியாய்.	நீர்	படியீர்.
அவன்	படியான்.	நீங்கள்	படியீர்கள்.
அவள்	படியாள்.	அவர்	படியார்.
அது	படியாது.	அவர்கள்	படியார்கள்.
		அவை	படியா.

எதிர்மறை வினையெச்சமாவன:

படியாமல், படியாது, எனவருவனவாம்.

எதிர்மறைப் பெயரெச்சமாவன:

படியாத, செய்யாத, எனவருவனவாம்.

எதிர்மறை ஏவலாவது:

ஒருமையிற் படியேல் எனவும், பன்மையிற் படி
யன்மின் எனவும் வருவனவாம்.

அஉ.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை?

தல், அல், கை என்பவை வினைப் பகுதியோடே புணரவருஞ் சொற்கள் தொழிற்பெயராம்.

(உ-ம்.) செய்தல், செயல், செய்கை, படித்தல், ஈகை.

மை யென்பது இறந்தகால நிகழ் கால இடை நிலைகளோடே புணரவ ருஞ் சொற்களுந் தொழிற்பெயராம்.

(உ-ம்.) படிக்கின்றமை, படித்தமை; சொல்லுகின்றமை, சொன்னமை.

ஆமை யென்பது வினைப்பகுதியோ டே புணரவருஞ் சொற்கள் எதிர் மறைத் தொழிற்பெயராம்.

(உ-ம்.) படியாமை, கொடாமை.

அ௩.—வினையாலணையும் பெயர்கள் எவை?

முன்பு ஒருபொருளின் தொழிலை யுணர்த்தி முற்று வினைச்சொல்லாயி ருந்து, பின்பு அப்பொருளுக்குப் பெ யராய்வருவது வினையாலணையும் பெ யராம். அது ஈறுதிரிந்துந் திரியா தும் வரும்.

(உ-ம்.)	நிகழ் காலம்.	இறந்த காலம்.	எதிர்காலம்.
ஆண்பால்	படிக்கிற வன்	படித்தவன்	படிப்பவன்.
பெண்பால்	படிக்கிற வள்	படித்தவள்	படிப்பவள்.
பலர்பால்	படிக்கிற வர்கள்	படித்தவர் கள்	படிப்பவர்கள்.
ஒன்றன் பால்	படிக்கிற து	படித்தது	படிப்பது.
பலவின் பால்	படிக்கிற வை.	படித்தவை	படிப்பவை.

ந. இடைச்சொல்லியல்.

அச.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை வகையாம்?

வேற்றுமை உருபுகளும், வினை உருபுகளும், சாரியைகளும், உவமைச்சொற்களும், தத்தம் பொருளைக் காட்டிய சொற்களும், இசை நிறைக்கிற சொற்களும், அசை நிறைக்கிற சொற்களும், குறிப்பின் வருகிற சொற்களும் என இடைச்சொற்கள் எட்டுவகையாம்.

அரு.—சாரியைகள் எத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று,
இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நு
ம், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன் இப்பதி
னேழுஞ் சாரியைகளாம்.

(உ-ம்.) மூன்று + கால் = மூன்றேகால் : என்பதில்,
எ சாரியை வந்தது.

மணிதன் + கு = மணிதனுக்கு : என்பதில் உ
சாரியை வந்தது.

அசு.—உவமைச்சொற்கள் எவை?

போல, ஒப்ப, நேர, நிகர, படி மு
தலியவை உவமைச்சொற்களாம்.

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதற்கொப்ப.

அஎ.—தத்தம் பொருளைக்காட்டிய இடைச்சொ
ற்கள் எவை?

ஏ, ஓ, உம், என, என்று, என்ப
வன், ஆனவன், என்பது, ஆனது,
ஆவது, ஆ, முன், பின், கீழ், மேல்,
என்றோ, எவை, அந்தோ முதலியவை,
தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்
சொற்களாம்.

அஅ.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத்தரும்?

ஏ அறுவகைப் பொருளைத்தரும்.
அவையாவன :

- (க) தேற்றம். (உ-ம்.) சன்மார்க்கருக்கேபுகழ்.
(உ) எண். (உ-ம்.) நிலமே, சலமே, தீயே,
வளியே.
(ஈ) வினா. (உ-ம்.) நீயேதந்தாய்.
(ச) பிரித்தல். (உ-ம்.) அவனே தந்தான்.
(ரு) ஈற்றசை. (உ-ம்.) பகர்ந்தன்னே.
(ஊ) இசைநிறை. (உ-ம்.) ஏயேயிவளொருத்தி.

அக.—ஓகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

ஓகாரம் எட்டுப்பொருளைக் காட்
டும். அவையாவன :

- (க) பிரித்தல். (உ-ம்.) அவனேசெய்தான்.
(உ) ஒழியிசை. (உ-ம்.) வேலைசெய்யவோ போ
கிராய்.
(ஈ) எதிர்மறை. (உ-ம்.) நானே சொன்னேன்.
(ச) வினா. (உ-ம்.) அவனேபேசினான்.
(ரு) தெரிநிலை. (உ-ம்.) நன்றோவன்று, தீதோ
வன்று.
(ஊ) கழிதல். (உ-ம்.) நைதலின்றி நல்லறஞ்
செய்தாலோ உயிருய்
யும்.

(எ) சிறப்பு. (உ-ம்.) ஓ ஓ பெரியன்.

(அ) அசைநிலை. (உ-ம்.) ஓ ஓ உவமன்.

௧௦.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக்காட்டும்.

உம் என்பது எட்டுப் பொருளைக்
காட்டும். அவையாவன:

(க) எதிர்மறை. (உ-ம்.) வருதலுந்தீது.

(உ) எச்சம். (உ-ம்.) சாத்துனும் வந்தான்.

(ஈ) முற்று. (உ-ம்.) தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரு
ம் வந்தார்கள்.

(ஐ) எண். (உ-ம்.) பொன்னும் வெள்ளியும்
யமும்.

(ஊ) சிறப்பு. (உ-ம்.) குறவருமருளுங்குன்றம்.

(஋) ஐயம். (உ-ம்.) பத்தானாலும், எட்டானா
லும்.

(எ) ஆக்கம். (உ-ம்.) பாலுமாயிற்று.

(அ) தெரிநிலை. (உ-ம்.) ஆணுமென்று பெண்ணு
மன்று.

௧௧.—என என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொ
ருளைத் தரும்.

என, என்று ஏழுபொருளைத் தரும்.
அவையாவன.

- (க) உவமை. (உ-ம்.) கொடும் புலிபாய்ந்தெனப்
பாய்ந்தான்.
- (உ) எண். (உ-ம்.) ஒன்றென, இரண்டென.—அ
ன்றியும் என்றூ, எனா இவ்
விரண்டும் இவ்வாறுவழங்
கும்.
- (ஈ) குணம். (உ-ம்.) வெள்ளென விளங்கிற்று.
- (ச) வினை. (உ-ம்.) கொள்ளெனக் கொண்டா
ன்.
- (ரு) பெயர். (உ-ம்.) உறையூஒன்று சொல்லப்
படுவது.
- (சூ) இசை. (உ-ம்.) ஒல்லென ஒலித்தது.
- (எ) குறிப்பு. (உ-ம்.) பொள்ளென வந்தான்.

கஉ.—என்பவன், ஆனவன், என்பது, ஆனது,
ஆவது எவ்வாறு வழங்கும்?

என்பவன், ஆனவன், இரண்டும்
உயர்தினைப் பெயரோடும், என்பது,
ஆவது, ஆனது மூன்றும் அஃறினை
ப்பெயரோடும் இடைச்சொல்லாய்ப்
பொருளின்றி அடுத்து நிற்கும்.

(உ-ம்.) சாத்தனென்பவன், சாத்தனானவன்.
தோட்டமென்பது, தோட்டமானது, தோ
ட்டமாவது.

ச. உரிச்சொல்லியல்.

க௩.—உரிச்சொல் எத்தனை வகையாம்?

பெயருரிச்சொல்லென்றும் வினையுரிச்சொல்லென்றும் இருவகையாம்.

க௪.—பெயருரிச்சொல் எவ்வாறும்?

க. சிலவிடத்துப் பெயரானது உரிச்சொல்லாக வரும்.

(உ-ம்) நற்சிலை, இதில் நன்மை என்னும் பெயர்ச் சொல் குணத்தைக்காட்டிய உரிச்சொல்லாக வந்தது.

உ. பெயர்ச்சொற்கள் சிலவிடத்து உள்ள, ஆன, என்னும் பண்பை விளக்குமொழிகளோடிணைந்து, உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மையான பாதை.

௩. சிலபெயர்கள் ஈறு கெட்டுந் திரிந்தும் உரிச்சொல்லாகும்.

(உ-ம்.) வட்டம், வட்டக்கல்: சிறுமை, சிறியவீடு.

௪. சில இயல்பாய் உரிச்சொற்களுமுண்டு.

(உ-ம்.) நனி, கடி.

கடு.—வினையுரிச்சொல் எவ்வாரும்?

க. சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொற்களாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப் பேசிணன்.

உ. சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்ந்து வினையுரிச்சொல்லாகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பேசிணன்.

ஈ. சில வினைப்பகுதிகளே சிலவிடத்து வினையுரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) மிகு, மிகுபொருள் : உறு, உறுசெயல்.

மூன்றாவது.

சொற்றொடர் அதிகாரம்.

கக.—சொற்றொடரென்பது என்ன?

பெயர் முதலான சொற்கள் அர்த்தத்தைத்தந்து, ஒன்றோடொன்று ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்துநின்றலாம்.

௧௭.—வாக்கியமாவது என்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுங் கூடியது
வாக்கியமாம்.

௧௮.—எழுவாயாவது என்ன?

ஒரு வாக்கியத்தின் முதற்பொருள்
எழுவாயாம்.

(உ-ம்.) வீடு இடிந்தது: இதில் வீடு என்பது
வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகிய எழுவாயாம்.

௧௯.—பயனிலையாவது என்ன?

வாக்கியத்தின் முதற் பொருளின்
செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலையாம்.

௨௦.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்குமுடே அடை
மொழிகள் வரப்பெறுமோ?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் ஊ
டே பல அடைமொழிகள் வரும்.

(உ-ம்.) நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான்.
இதில் மனிதனென்பது எழுவாய்.

இருப்பானென்பது பயனிலை. நல்ல, தாழ்
மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.

௨௧.—ஒரொழுவாயும் பல எழுவாயும் ஒருபயனி
லையும் பல பயனிலையுங் கொள்ளுமோ?

ஒரொழுவாயும் பல எழுவாயும் ஒரோ பயனிலையுங் கொள்ளும், பலபயனிலையுங் கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற் கடைசி வினைமாத்திரம் முற்றுவினையாயிருக்கும்.

(உ-ம்.) தாயுந் தந்தையுந் தோட்டத்திலிருந்தார்கள் : இதில் இரண்டு எழுவாய் ஒரோ பயனிலை கொண்டன.

தந்தை பாவஞ் செய்து நிர்ப்பாக்கியனாகி மரணம் அடைந்தான் : இதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலையையுங் கொண்டது.

க0௨.—பயனிலை எழுவாயேர்டே எவ்வாறு இசைந்து நிற்கவேண்டும்?

பயனிலையாகிய வினைச்சொல் எழுவாயேர்டே திணை, பால், இடமாகிய, இவைகளில் வேறுபடாமல் இசைந்து இருக்கவேண்டும்.

(உ-ம்.) நான் வருவேன்.
குதிரை வந்தது.
மனிதர் வந்தார்கள்.

க0௩.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு நிற்கும்?

உயர்திணையாகிய பல சொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவரின் பயனிலை வினை பலர்பாலாக நிற்கும்.

அஃறிணையாகிய பல எழுவாய் வரின் பயனிலை பலவின்பாலாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) மனிதனும் ஸ்திரியும் வந்தார்கள்.
மரமுங் கனியுங் கெட்டன.

க0ச.—வெவ்வேறு இடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரின் முற்றுவினை எவ்வாறு வரும்?

தன்மையிடத்து எழுவாயோடே முன்னிலை படர்க்கையிடத்து எழுவா அடுக்கி வரின் முற்றுவினை தன்மையிடத்ததாய் வரும்.

முன்னிலையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரின் முற்றுவினை முன்னிலையிடத்ததாய் வரும்.

(உ-ம்.) நானும் நீயும் அவனும் போனோம்.
நீயும் அவனும் போனீர்கள்.

க0ரு.—சந்தேகப்பொருளை எவ்வாறு அடுக்கிச் சொல்லவேண்டும்?

க. “அவனே, இவனே, எவன் வந்தான்” என எழுவாயோடே ஓகாரத்தைப் புணர்த்திப் பின்பு வினாச்சொற்கூறவேண்டும்.

உ. “அவனாவது, இவனாவது, வருவான்”; “அகந்தையானாலுங் கோபமானாலும் மனிதர்களுக்குத் தகாது”; “வீட்டையாயினும் நிலைத்தையாயினுங் கொடுப்பான்” என ஆவது, ஆலுமும், ஆயினும், என்னுஞ் சொற்களைப்புணர்த்தி அடுக்கிச் சொல்லவேண்டும்.

க0சு.—இரண்டாம் வினையெச்சஞ் சந்தேகப்பொருளில் எந்தக்காலத்து வினையைக்கொள்ளும்?

எதிர்கால வினைமுற்றைக் கொள்ளும்.

(உ-ம்.) அவன் வந்தாற் காரியம் நடக்கும்.

இப்படிச் செய்தால் நன்மை உண்டாகும்.

க0எ.—மூன்றாம் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்?

க. பொருட்டுப்பொருளைத் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் சொல்லப்போனான். இதற்குச் சொல்ல என்பது சொல்லும் பொருட்டு எனப்பொருட்டுப்பொருளைத் தந்தது.

உ. முக்காலப் பொருளையுந்தரும்.

(உ-ம்.) அவர் சொல்ல ஆகும்.
ஒளிவர இருள் போயிற்று.
அப்படியிருக்க நாம் போகவேண்டும்.

ங. வியங்கோட் பொருளைத் தரும்.

(உ-ம்.) ஐயா வர: இதில் வர என்பது வருக
என்னும் பொருளைத் தந்தது.

ச. காரணப்பொருளைத் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் கேட்க நான் கொடுத்தேன்.

க0அ.—ஆகவேன்னும் வினையெச்சம் நான்காம்
வேற்றுமையுருபோடே எப்பொழுது புணரும்?

ஆகவேன்பது பொருட்டுப் பொரு
ளைக் காண்பிக்கிறபொழுது நான்காம்
வேற்றுமையோடு புணரும்.

(உ-ம்.) அதற்காக வந்தான்.

க0க.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப்
பெற்றால் எப்பொருளைத் தரும்.

முதலாம் வினையெச்சம் உம்மைப்
பெற்றால் உண்மையோடே நிச்சயப்
பொருளையும் எண்பொருளையுந்தரும்.

(உ-ம்.) நான் சொல்லியிருந்தும் அவன் செய்ய
வில்லை.

இதில் நிச்சயப்பொருளைத் தந்தது.

அவர்கள் கூக்குரலிடும் அடித்துங் குத்தியும்
வந்தார்கள்.

இதில் எண்பொருளைத்தந்தது.

கக௦.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம்மைப்பெற்றால் எவ்வாறும்?

இன்மையோடே நிக்சயப்பொருளாய் எதிர்கால முற்றுவினையைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னாலும் அவன் போகமாட்டான்.

கக௧.—பெயரெச்சந் தன்னை முடிக்கும் பெயரோடு எவ்வாறு வரும்?

க. பெயரெச்சமானது தன்னைமுடிக்கும் பெயருக்கு அடைசொல்லாகவரும்.

(உ-ம்.) படித்த பையன்.
சிறந்த மகிமை.

உ. பெயரெச்சமானது தனித்து வருவதுமல்லாமல் ஒன்றும் பலவுமான அடைமொழிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்.) வாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிற பொருள் அவனுக்குத் தெரியாது.

ந. அநேகம் பெயரெச்சங்கள் ஒரே பெயரைச்சேர்ந்தாற் கடைசி எச்

சுந்தவிர முந்தின எச்சங்களெல்லாம்
முதல் வினையெச்சமாகத் திரியும்.

அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டு
முந்தின பெயரெச்சங்கள் வினையா
லணையும் பெயராகத் திரிதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) அனேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி, மிகுந்த
சத்திரங்களையுங் கட்டி, யாவருக்கும் அன்பாய்நடந்
து வந்த துரை இறந்து போனார். அல்லது,

அனேகம் மனிதரைக் காப்பற்றினவரும் அ
நேக சத்திரங்களைக் கட்டினவரும் யாவருக்கும்
அன்பாய் நடந்தவருமாய் இருந்த துரை இறந்து
போனார்.

ககஉ.—இடைப்பிறவரலாய் வாக்கியங்கள் வரு
மோ?

வரும்; ஒருவாக்கியத்தில் ஏழுவாயும்
பயனிலையும் பல அடைமொழிகளு
முள்ள வேறொரு வாக்கியம் வந்தால்,
அது என்று என்பதினால் பிரிக்கப்
பட்டு முதல் ஏழுவாயையும் பயனிலை
யையுந் தழுவி இடைப்பிறவரலாய்
வந்த வாக்கியம் என்னப்படும்.

(உ-ம்.) “சேவகன் வந்து கள்ளர் சில பொருள்க
ளைக்கொண்டு போனார்களென்றும் அடுத்த ஊரிலே
ஒளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் அறிவித்

தான்” என்பதில் “கள்ளர் சிலபொருட்களைக் கொண்டுபோனார்கள்” என்ற வாக்கியமும், “அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்ற வாக்கியமும் இடைப்பிறவரலாய் வந்த வாக்கியங்களாம்.

ககந.—தொழிற் பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற்பெயரானது பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இரண்டினது தன்மையையும் பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) தீயோரைக் காண்பதுந் தீதே.

சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிதாம்.

சொல்லிய வண்ணம் செய்யல் அரிதாம்.

ககச.—முக்காலத்தும் நிகழும் வினையை எக்காலத்திற் கூறவேண்டும்?

நிகழ்காலத்திற் கூறவேண்டும்.

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

ககரு.—நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் எதிர்காலத்தைக்கூட குறிக்குமா?

வினாவினாலே நிகழ்கால வினையும் இறந்தகாலவினையும் எதிர்காலத்தைக்குறிக்கும்.

(உ-ம்.) வருகிறேன், எ-து சீக்கிரமாய் வருவேனென்றும் அர்த்தங் கொள்ளும்.

நான் சாப்பட்டாயிற்று எ-து நான் சாப்படுகிறது சீக்கிரமாயாகு மென்றும் அர்த்தங் கொள்ளும்.

ககசு.—இறந்தகாலவினை இன்னும் எவ்விடத்து எதிர்காலத்தைக் காட்டும்?

நிச்சயப்பொருளில் இறந்தகாலவினை வருங்காலத்தைக் காட்டும்.

(உ-ம்.) “அப்படிச் செய்தாயேயானாற் செத்தாய்”; “எறும்பு முட்டை கொண்டு திட்டையேறின மழைபெய்தது”—என்பவைகளில் நிச்சயமாய்ச் சாவாய் என்றும் நிச்சயமாய்ப் பெய்யுமென்றும் பொருள்.

ககசு.—எதிர்காலத்து வினை நிகழ்காலத்தையும் இறந்த காலத்தையுங் காட்டுமா?

எதிர்கால வினை காரணமில்லாமல் இயல்பாகவே நிகழ் காலத்தையும் இறந்தகாலத்தையுங் காட்டும்.

(உ-ம்) அவன் இன்று தருமங்கொடுப்பான். “முன்னோர்கள் பல காரியங்களைச் சொல்வார்கள்.” இவைகளிலே கொடுப்பான் என்பது கொடுக்கிறான் எனவும், சொல்வார்கள் என்பது சொன்னார்கள் எனவும் பொருள் தருதல் காண்க.

Tr

முற்றும்.